

۱۲ جون، ۲۰۲۴

دوکتور نور احمد خالدی

بازی انتقال قدرت در افغانستان

درک منطق بازیهای انتقال قدرت در افغانستان برای بیگانگان مشکل است. اخیرا رئیس کمیته روابط خارجی سنای آمریکا ضمن تحسین از مقاومت زلینسکی در اوکراین از تصمیم اشرف غنی برای واگذاری قدرت بدون مقاومت در افغانستان انتقاد کرده است. این آقا باید تاریخ افغانستان را ورق بزند تا بداند که:

امان الله خان بدون مقاومت از پادشاهی استعفا داد؛

حبیب الله کلکانی بدون مقاومت از کابل خارج شد؛

ظاهر شاه پیروزی داؤود خان را به او تبریک گفت؛

داکتر نجیب الله بدون مقاومت از قدرت کنار رفت و مجاهدین بدون جنگ کابل را اشغال کردند؛

ربانی و مسعود بدون مقاومت کابل را به طالبان تسلیم کردند؛

طالبان بدون مقاومت شهر قندهار را به حامد کرزی تسلیم کردند و از شهرهای کابل، مزار شریف و

هرات خارج شدند؛

به همین منوال

وقتی طالبان به دروازه های شهر کابل رسیدند بسم الله خان وزیر دفاع در حال فرار بود و اشرف

غنی از مقاومت بی لزوم خود داری کرده از شهر خارج شد.

در تمام حوادث بالا یک منطق قوی و پراگماتیک بازی انتقال قدرت در میان افغانها موجود است

که زمامداران وقت به مقاومت بی لزوم و بی نتیجه، در جنگی که سرنوشت آن قبلا تعیین شده، نمی

پردازند و مردم عادی را قربانی شهوت قدرت طلبی خود نمی کنند. عدول از این منطق عقلانی

نتایج مرگباری داشته است!

بنابر موجودیت همین احساس عقلانیت گرایی در میان زمامداران در افغانستان، این کشور از سه صد سال به این طرف همچنان یکپارچه باقی مانده و با وجود موجودیت یک موزائیک قومی و زبانی رنگین، کدام جنبش جدایی طلبی جدی تبارز نکرده است. رهبران قومی در نهایت صلاح کار را در اتحاد ملی جستجو می‌کنند و به تفاهم منطقی رو می‌آورند. در مقابل بیاد آورید که چگونه کشور یوگوسلاویا در اولین ضربه پارچه پارچه شد که هنوز هم بحال نه آمده است.

اما ولادیمیر زلنسکی در مالیخولیای شهوت قدرت ملت و کشور اوکرایین را به سوی تباهی سوق داد. او می‌توانست با تطبیق توافقنامه صلح استانبول از تباهی کشورش جلوگیری کرده مردم خود را طعمه شهوت قدرت طلبی امریکاییها، فرانسویها و انگلیس‌ها نکند. از آلمان چیزی نمی‌گویم چون عملاً نشان داد هنوز هم بعد از هفتاد سال یک کشور اشغالی آمریکا بوده با سرسپردگی خجالت آوری از خود آزادی و استقلال عمل ندارد.

پایان